circa hoc impediunt. Ad·ij·dd·q; caro
nō agit ī ptem itellectiuā alterādo ipam
vl ipediendo opacōem ipi p modū pdi-
ctum. Ad·iij·dd q; vicia carnalia quo
magis sunt remota a mente eo magis ei
intencōem ad remocioza distrahūt·vnde
magis impediūt mentis ɔtemplacōez·

Eīnde cōsiderandū est de p-
ceptis ptinentib ad pdicta·

Et circa hoc q̄runtur·ij·

Primo de pceptis ptinētib
ad fidē. Secūdo de pceptis
ptinētib ad dona sciēcie et intellect

D·j·sic pcedit·vl q; ī veteri lege
dari debuerint pcepta credēdi·p
ceptū em est de eo qd ē debitū et
necessariū·sed maxime necessariū ē homī
q; credat ꝓm illud hebre·xj·sine fide im-
possibile est placere deo·ergo maxime op
tuit pcepta dari de fide. Ꝓ·nouū testa-
mentū ɔtinet in veteri·sic figuratū ī figu
ra vt s dictū est·sed in nouo testamento
ponūt expssa mādata de fide·vt patz·jo·
xiiij·creditis in deū·et ī me credite·ergo
videt q; in veteri lege etiā debuerint aliq
pcepta dari de fide. Ꝓ·eiusdē rōnis est
pcipe actū vtutis et phibere vicia oppos
ta·sed in veteri lege ponūt mlta phiben-
cia infidelitatē·sicut exo·xx·nō habebis
deos alienos coram me·et item deut°·xiij·
mādatur q; nō audit verba ꝓphe aut som
niatoris·qui eos a fide dei vellet diuer-
tere·ergo in veteri lege·etiā debuerūt p-
cepta dari d fide. Ꝓ·ɔfessio ē act fi-
dei·vt s dictū est·sed de ɔfessione et de
ꝓmulgacōe fidei dant pcepta ī veteri le-
ge mādat em exo·xij·q; filijs suis intero
gantib rōem assignēt pascalis obseruan
cie·et deut°·xiij·mādat q; ille qui disse-
minat doctrinā ɔtra fidem occidat ergo
lex vet pcepta fidei debuit habere. Ꝓ
omnes libri veteris testamēti sub lege ve-
teri ɔtinent·vñ dñs jo·xv dic in lege esse
scriptū·odio habuerūt me gratis·qd cum
scribit in psal°·sed ecclesiastes·ij·dicit q
timetis deū·credite illi·ergo in veteri le-
ge fuerūt pcepta danda de fide. Sz cō-
tra est q; apls ad ro·iij·legē veterē nomi
nat legē sanctoz·et diuidit eā ɔtra legez
fidei·ergo in lege veteri nō fuerūt pcep-
ta danda de fide. Rñ° dd·q; lex nō im-
ponit ab aliquo dño nisi suis subditis·et
ideo pcepta legis cui libz psupponūt sub
iectionē recipientis legē ad eū qui dat le
gem·prima autē subiectio homis ad deū
est p fidē·ꝓm illud hebre·xj·accedētē ad
deū optz credere·qz est·et ideo fides p-
supponit ad legis pcepta ⁊ ꝓpter h° exo·
xx·id qd est fidei ptermittat aiute legis p
cepta·cū dicit·ego sum dñs deus tuus·q
eduxi te de terra egipti·et sicr deut°·vj·
pmittit·audi israel dñs deus tuus vnus est
et postea statim incipit agere d pceptis·
sed qz in fide multa ɔtinent ordinata ad
fidem·qz credimus deū esse·qd est primū
et principale inter omia credibilia vt dictū
est·et ideo psupposita fide de eo per quā
mens hūana deo subijciat possunt dari p
cepta de alijs credendis·sicut aug d ic
sup jo·q; plurima sunt nobis de fide mā
data exponēs illud·hoc est pceptū meū
sed in veteri lege nō erāt secreta fidei po
pulo exponēda et ideo psupposita fide v
nius dei nulla alia pcepta sunt ī veteri le
ge data de fide. Ad·j·ergo dd·q; fides
est necessaria tanqm principiū spūalis vi-
te·et ideo psupponit ad legis suscepcōez.

Ad·ij·dd qd ibi etiā dñs aliquid pre-
supponit de fide scilicz fidē vni dei·cum
dicit creditis in deū·et aliquid pcipit scz
fidē incarnacōis p quā vnus est deus et ho
mo·q quidē fidei explicacō ptinet ad fi-
dem noui testamēti·et ideo subdit·et in
me credite. Ad·iii·dd·q; pcepta phibi
tiua respiciūt peccata q corrūpūt vtutem
virtus autē corrūpit ex pticularib defe-
ctibus vt s dictū ē·et ideo psupposita fi-
de vni dei in lege veteri fuerūt danda p
hibitiua pcepta·quib homies phibent
ab his pticularib d̄fectib p quos fides
corrūpi posset. Ad·iiij·dd·q; etiā ɔfes
sio vel doctrina fidei psupponit subiectio
nē hois ad deū p fidē·et ideo magis po-
tuerūt dare pcepta in veteri lege ptinēcia
ad ɔfessionē vel doctrinā dei·q; ptinēcia
ad ipam fidē. Ad·v·dd·q; ī illa etiā au-
toritate psupponit fides p quā credimus
deū esse·vnde pmittit·qui timetis deum
qd nō possz esse sine fide·q; autem addit
credite illi ad q̄dam credibilia spēalia re
ferendū est ⁊ pcipue ad illa q pmittit de
us sibi obediētib·vñ subdit·⁊ nō euacu
abitur merces vestra·

D·ij·sic pcedit·vl q; ī veteri lege
incōueniēter tradant pcepta pti-
nēcia ad sciencia et intellectū·scie
cia em et intellect ad ɔgnicōem ptinet·
ɔgnicō autē pcedit et dirigit actionē·g°
pcepta ad sciencia ⁊ intellectū ptinencia
debent pcedere pcepta ptinēcia ad acti-
onē·cū ergo prima pcepta legis sint pce-
pta decalogi videt q; inter pcepta decalo
gi debuerūt tradi aliqua pcepta ptinēcia
ad sciencia et intellectū. Ꝓ·discipl ma p
cedit doctrinā·prius em homo ab alio di-
scit q; alium doceat·sed dant in veteri lege
aliqua pcepta de doctrina ⁊ affirmatiua
vt pcipit deut°·iiij·docebis ea filios aut

nepotes tuos·et etiā ꝓhibitiua·sic dicit deut°·iiij·nō addetis ad verbū qd̄ vobis loquor·neq; auferetis ab eo g° vt q̄ etiā aliqua p̄cepta dari debuerint mducencia hoiem ad discendū Ꝓ·sciēcia ⁊ intellect̄ magis vident necessaria sacerdoti q̄ regi·vnde dr malach·ij·labia sacerdotis custodiūt sciēciaz ⁊ legem requirūt ex ore eius·⁊ osee·iiij·dr· qr repulisti sciēciam· repellā ⁊ ego te ne sacerdocio fūgaris mi hi sz regi mādat q̄ addiscat sciēciam legis vt patz deut°·xvij·g° multo magis docu it p̄cipi in lege q̄ sacerdotes lege addisce rēt Ꝓ·meditacō eorꝫ q̄ ad sapiēciam et intellectū pt met nō potest esse in dormi= ēdo impedit etiā ꝑ occupacōes extrane= as ergo incōueniēter p̄cipit deut°·vj·me ditaberis ea sedēs i domo tua ⁊ ambulās in itinere dormiēs atq; dsurgens incōue niēter g° tradunt i veteri lege p̄cepta ad sciēciam ⁊ intellectū ptinēcia Sz cōtra ē qd dicit deut°·iiij·audiētes vniuersi po puli p̄cepta hec·dicant en popul̄ sapiēs ⁊ intelligēs Bñ° dd̄ q̄ circa sciēciam ⁊ i tellectū tria possunt dsiderari·primo qui dem accepcō ipi̊·secūdo vsus ei̊· tercio vero dseruacō ipi̊·accepcō quidē sciēcie vel intellect̄ fit ꝑ doctrinā et disciplinā et vtrūq; in lege p̄cipit dr em deut°·vj· erūt verba hec q̄ ego p̄cipio tibi in corde tuo·qd̄ ptinet ad disciplinam ptinet em ad discipulū·vt cor suū applicet hijs q̄ di= cunt·qd̄ vero subdit·⁊ narrabis ea filijs tuis ptinet ad doctrinā vsus vero sciēcie vel itellect̄ est meditacō eorꝫ q̄ quis scit vel intelligit·et q̄ntū ad hec subdit et me ditaberis sedens in domo tua ⁊c·dseruā cio autē fit ꝑ memoriā et q̄ntū ad h° sub= dit ·et ligabis ea quasi signū i manu tua erūtq; et mouebūt inter oculos tuos scri besq; ea in lumīe et hostijs dom̄ tue ꝑ q̄ cmia iūgē memoriā mādatorꝫ dei·significat ea em q̄ dtinue sensib̄ nostris occur= runt vel tactu sicut ea q̄ in manu habem̄ vel visu·sicut ea q̄ ante oculos mētis sunt dtinue vel ad q̄ optet nos sepe recurrere sic ad hostiū dom̄ a memoria nostra exci dere nō possunt·et deut°·iiij·manifesti̊ dicit·ne obliniscaris verborꝫ·q̄ viderūt o culi tui et ne excidant de corde tuo cūctis dieb̄ vite tue et hoc etiā habūdancius in nouo testamento·tam in doctrina euāge lica q̄ apostolica mādata legūt· Ad·j· ergo dd̄ q̄ sicut dr deut°·iiij·hec est ve= stra sapiencia et intellect̄ corā ꝓplis·ex quo datur intelligi·q̄ sciēcia et itellect̄ fideliū dei dsistit in p̄ceptis legis·et ido primo sunt ꝓponēda legis p̄cepta ⁊ post modū homies sunt indu cendi ad eorꝫ sci

enciā vel intellectū·et ideo p̄missa p̄cep= pta nō debuerūt poni inter p̄cepta deca legi·q̄ sunt prima Ad·ii·dd̄·q̄ etiaz in lege ponūt p̄cepta ptinēcia ad disciplī= nam·vt dictū est exp̄ssi̊ tamen p̄cipitur doctrina q̄ disciplina·qr doctrina ptinz ad maiores qui sūt sui iuris imediate sub lege existentes quib̄ debent dari legis p̄ cepta disciplina autē ptinet ad minores ad quos p̄cepta legis ꝑ maiores debēt p= uenire Ad·iiij·dd̄·q̄ sciencia legis est a deo ānexa officō sacerdotis·vt simt cū in iūctione officij intelligat etiā et sciēcie le gis iniūctio·⁊ ideo nō optuit specialia p̄ cepta dari de instructione sacerdotū·sed doctrina legis dei nō adeo ē ānexa regali officō·qr rex dstituit sup ꝓplm in tēpali= b̄·et ideo specialiter p̄cipit vt rex īstrua tur de his q̄ ptinēt ad legē dei ꝑ sacerdo tes Ad·iiij·dd̄·q̄ illud p̄ceptū legis nō est sic itelligendū q̄ homo dormiēdo me diteť de lege dei·sz q̄ dormiens·i·vad ēs dormitū de lege dei meditet·qr ex hoc e= tiam homies dormiēdo adipiscunt melio ra fantasmata·sm q̄ ptrāseūt nutus a vi gilantib̄ ad dormientes·vt patz ꝑ ꝓbm in·j·et ꝓ·sikiter etiā mandat vt in omi a ctu suo aliquis meditet d̄ lege·nō qd̄ sem ꝑ actu de lege cogitet·sed qd̄ omia q̄ facit ·sm legē moderet

Onseq̄nter post fidem dsidē rādū ē d̄ spe· Et primo de ipsa spe Secundo de dono timoris Tercio de vicijs op positis Quarto d̄ p̄ceptis ad h° ptinen tib̄ Circa·j·occurrit primo dsideracio de ipsa spe Secūdo de subiecto eius Circa primū q̄rūt octo Primo vtꝫ spes sit virtus Secūdo vtꝫ obiectū eius sit be atitudo eterna Tercio vtꝫ vnus homo possit sperare beatitudinē alteri̊ ꝑ vtutē spei Quarto vtꝫ homo licite possit spe= rare in hoiem Quinto vtꝫ spes sit virt̄ theologica Sexto de distinctione eius ab alijs vtutib̄ theologicis Septīo de ordine ei̊ ad fidem Octauo de ordine eius ad caritatem

D·j·sic ꝓcedit·vt q̄ spes nō sit vtus·vtute em nul̄ male vtitur vt dicit aug̊·in li° de libe·ar·sz spe aliquis male vtit·qr circa passionē spei cō tingit esse mediū et extrema·sicut et circa alias passiones·ergo spes nō est virtus Ꝓ·nulla virtus ꝑcedit ex meritis·qr vir tutē deus i nobis sine nobis opat vt aug dicit·sed spes est ex gracia et meritis ꝑ= uenies vt magister dicit·xxvj·d· scdi li· sentēciaꝫ·ergo spes nō est virt̄ Ꝓ·vt̄ est disposicō ꝑfecti vt dicitur in·vij· et ꝓ